

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๓/(คกอ.๔)/๑

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการประกอบอาชีพ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร ๐๕๐๓/๕๒๗๓

ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๐

๒. หนังสือคณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรี
คณะที่ ๔ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/(คกอ.๔)/๒๖ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์
๒๕๕๐

ตามที่ขอให้เสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการประกอบ
อาชีพ พ.ศ. เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี นั้น

คณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรี
คณะที่ ๔ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว โดยมีนายสุรพล พลอยสุข ผู้อำนวยการ
กลุ่มงานกฎหมาย กรมพัฒนาฝีมือแรงงานเข้าร่วมชี้แจงและได้ให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมด้วย
ซึ่งคณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วจึงมีความเห็นเพิ่มเติมจากการพิจารณาในครั้งก่อนตาม
อ้างถึง ๒. ดังนี้

๑. ตามร่างมาตรา ๒ ที่บัญญัติว่า “พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อ
พ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่บทบัญญัติ
ในหมวด ๑ ให้มีผลบังคับนับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป” นั้น
การบัญญัติในลักษณะดังกล่าวจะมีปัญหาในการบังคับใช้ เนื่องจากจะทำให้ร่างพระราชบัญญัติ
ในหมวดอื่นที่ทำให้ หมวด ๑ ที่ว่าด้วยคณะกรรมการส่งเสริมการประกอบอาชีพ เกิดขึ้น
และสามารถดำเนินการได้ยังไม่มีผลใช้บังคับ จึงอาจทำให้หมวด ๑ ซึ่งแม้จะมีผลใช้บังคับแล้ว
ไม่อาจดำเนินการได้ ดังนั้น ควรบัญญัติให้พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยบัญญัติยกเว้นเฉพาะหมวดหนึ่งหมวดใดที่ประสงค์
จะให้ผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๒. ตามร่างมาตรา ๓ นิยามของคำว่า “องค์กรอาชีพ” มีความหมายที่ไม่ชัดเจนอาจจะทำให้เกิดความสงสัยว่า คำว่า “องค์กรอาชีพ” มีลักษณะเช่นใด มีความหมายกว้างหรือแคบอย่างไร สมควรกำหนดนิยามของคำดังกล่าวให้มีความหมายกระชับ และมีขอบเขตที่ชัดเจนแน่นอนยิ่งขึ้น

๓. ตามร่างมาตรา ๕ ที่กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมการประกอบอาชีพนั้น กรรมการซึ่งมาจากภาคราชการบางตำแหน่งที่ไม่ได้มีอำนาจหน้าที่โดยตรงหรือไม่สะท้อนให้เห็นถึงภารกิจของคณะกรรมการในการส่งเสริมการประกอบอาชีพตามหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สมควรมีการปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการโดยยึดภารกิจของคณะกรรมการและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเป็นหลัก

๔. ตามร่างมาตรา ๖(๘) ที่บัญญัติให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ที่ปรึกษา หรือองค์กรอาชีพ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ นั้น เนื่องจากองค์กรอาชีพเป็นองค์กรที่เกิดขึ้นหรือมีขึ้นอยู่แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องมีการแต่งตั้งอีก ไม่เหมือนกับคณะอนุกรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีการแต่งตั้ง ดังนั้น หากคณะกรรมการต้องการให้องค์กรอาชีพดำเนินการใดตามพระราชบัญญัตินี้ สมควรให้เป็นการ “มอบหมาย” จะเหมาะสมกว่าและควรบัญญัติไว้เฉพาะกรณีตามร่างมาตรา ๑๕ วรรคสอง โดยไม่จำกัดบัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๖(๘) เพราะเป็นคนละกรณีกัน

๕. ศูนย์ประเมินความสามารถตามหมวด ๓ ซึ่งมีที่มาและอำนาจหน้าที่ไม่เหมือนกันแต่กลับเรียกชื่อเป็นอย่างเดียวกัน โดยศูนย์ประเมินความสามารถในร่างมาตรา ๑๖ ซึ่งเป็นหน่วยงานในส่วนราชการคือในกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีหน้าที่จัดให้มีการประเมินและรับรองความสามารถรวมทั้งการออกหนังสือรับรองความสามารถกับหน้าที่อื่นอีกรวม ๔ ประการ ในขณะที่ศูนย์ประเมินความสามารถตามร่างมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง เป็นศูนย์หรือหน่วยงานในองค์กรอาชีพหรือหน่วยงานอื่นของรัฐอาจจัดตั้งขึ้นได้โดยการยื่นคำขอขึ้นทะเบียนต่อนายทะเบียน และศูนย์ดังกล่าวก็จะมีอำนาจเพียงประเมินและรับรองความสามารถรวมทั้งการออกหนังสือรับรองความสามารถ โดยไม่มีอำนาจอื่นอีกแต่อย่างใด การเรียกชื่อหน่วยงานที่มีที่มาและอำนาจหน้าที่ที่แตกต่างกันแต่ใช้ชื่อเดียวกันว่า “ศูนย์ประเมินความสามารถ” จึงเป็นการทำให้เกิดความสับสนกับผู้เกี่ยวข้องรวมทั้งประชาชนทั่วไปได้ สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมขึ้นเพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าว โดยใช้ชื่อเรียกหน่วยงานดังกล่าวให้แตกต่างกัน

๖. ตามร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะขอให้รับรองความสามารถยื่นคำขอต่อศูนย์ประเมินความสามารถได้ และเมื่อได้ผ่านการทดสอบและได้รับหนังสือรับรองความสามารถแล้ว ก็จะใช้ประโยชน์ในการรับรองความสามารถของตนต่อผู้ประกอบการต่อไปได้ แต่หากเป็นกรณีที่ผู้ยื่นไม่ผ่านการทดสอบหรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการทดสอบดังกล่าว เช่น มีการไม่รับรองความสามารถโดยไม่ชอบ หรือศูนย์ประเมินความสามารถนั้นดำเนินการโดยไม่ได้มาตรฐาน ทำให้สถานประกอบการไม่เชื่อถือในหนังสือรับรองความสามารถนั้นและไม่รับบุคคลที่ได้รับหนังสือรับรองความสามารถจากศูนย์ดังกล่าวเข้าทำงาน ในกรณีเช่นนี้ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ยังไม่มีแนวทางหรือวิธีการเยียวยาแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหาย เช่น ให้ผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินโดยมิชอบสามารถยื่นคำขอให้ศูนย์ประเมินความสามารถของทางราชการออกหนังสือรับรองให้ หรือในกรณีที่ศูนย์ประเมินความสามารถได้ดำเนินการไม่เป็นไปตามมาตรฐาน สมควรให้เจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบและจัดให้มีการแก้ไขหรือลงโทษตามสมควรต่อไป

๗. ตามร่างมาตรา ๑๙ ที่กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากศูนย์ประเมินความสามารถที่เป็นหน่วยงานของรัฐกับค่าบริการของศูนย์ประเมินความสามารถที่เป็นองค์กรอาชีพไว้ต่างกัน โดยในกรณีหลังให้ไปออกเป็นระเบียบนั้น อาจทำให้เกิดปัญหาทั้งในข้อกฎหมายและในทางปฏิบัติได้ สมควรกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและค่าบริการดังกล่าวในอัตราเดียวกัน

๘. การที่กำหนดให้หนังสือรับรองความสามารถ (ร่างมาตรา ๒๑ วรรคสอง) มีอายุตามที่กำหนดและสามารถขอต่ออายุหนังสือรับรองได้นั้น เนื่องจากกรณีนี้เป็นการรับรองฝีมือหรือความสามารถในการทำงาน ซึ่งอาจมีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้ง่ายเนื่องจากปัจจัยหลายอย่าง เช่น อายุ ประสบการณ์ เป็นต้น การที่บัญญัติให้ต่ออายุหนังสือรับรองความสามารถได้นั้น น่าจะไม่สอดคล้องและไม่เหมาะสมกับระบบดังกล่าว แต่การประเมินและรับรองใหม่เป็นระยะ ๆ ก็เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น ดังนั้น สำหรับกรณีนี้แทนที่จะกำหนดให้เป็นการต่ออายุหนังสือรับรอง น่าจะกำหนดให้มีการประเมินและรับรองใหม่ภายในช่วงเวลาที่กำหนด

นอกจากนี้ คณะกรรมการฯ ยังเห็นว่า โดยเหตุที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองและพัฒนาผู้ประกอบการอาชีพและผู้ปฏิบัติงานให้มีความสามารถในการประกอบอาชีพได้อย่างมีคุณภาพ และส่งเสริมคุณภาพการประกอบอาชีพให้มีมาตรฐาน

/ในระดับ ...

ในระดับนานาชาติ กับเป็นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางเศรษฐกิจกับนานาชาติประเทศ
ดังนั้น จึงสมควรมีมาตรการให้ผู้ที่ได้รับหนังสือรับรองความสามารถได้รับการยอมรับอย่างแท้จริง
จากผู้ประกอบการว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ โดยไม่ควรให้บุคคลที่ได้รับการรับรอง
ดังกล่าวต้องไปผ่านการทดสอบหรือรับรองความรู้ความสามารถหรือวิทยฐานะจากองค์กรอื่นอีก
และสมควรกำหนดมาตรการให้ผู้ปฏิบัติงานที่ได้หนังสือรับรองความสามารถที่เป็นชาวไทย
ได้รับการคุ้มครองและดูแลในการจ้างแรงงานโดยไม่ให้เสียเปรียบแรงงานชาวต่างประเทศด้วย

ทั้งนี้ ผู้ชี้แจงได้แจ้งให้คณะกรรมการฯ ได้ทราบว่า หากคณะรัฐมนตรีมีมติ
อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว ในขั้นตอนการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการ
กฤษฎีกาจะได้ไปชี้แจงแสดงความคิดเห็น และเสนอให้มีการปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติ
ตามความเห็นของคณะกรรมการฯ ดังกล่าวข้างต้นด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเรวัต น้าเฉลิม)

ประธานกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมาย
และร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔

ฝ่ายเลขานุการ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๕๕๘

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๕๕๘

(FOI๐ปุม)